

تحریم اقتصادی و بیداری جوانان

شرافت انسانی به این است که در مقابل زور بایستند و جوانان ما ایستادند
و در مقابل، آن‌ها حصر اقتصادی کردند که
همین حصر اقتصادی جوانان ما را بیدار کرد و فهمیدند که خودشان
باید کار کنند تا احتیاجی به خارج نداشته باشند.

(امام خمینی، صحیفه امام، ج ۱۸، ص ۱۳۲، ۱۳۶۲/۲/۶)

استفاده از لباس و لوازم منزل تولید داخل

مرحوم آقا جان* [آیت الله شیخ محمد] کوهستانی از لباس های پشمی و قیمتی در منزل استفاده نمی کرد. لباس های او پیراهن، قبا، عبا، عمامه، شلوار و جوراب، همگی از جنس کرباس بود که آن را بعضی مؤمنان دامغان یا برخی از اشخاص معتمد روستاهای «هزار جریب» تهیه می کردند... ظرف های چینی در منزل نداشت؛ به جز چند پارچ چینی موروثی که از آن ها استفاده نمی شد. تمام ظروف منزل آقا از مس یا ظروف گلی سفالی بود که آن را سفال گر معین و مورد اطمینان پخته بود. قاشق های غذاخوری همه چوبی بودند و برای مهمانان طعام با برکت خانه معظم له در چنین ظرف هایی، بسیار لذیذ و فراموش نشدنی بود، در حالی که طعام و پذیرایی ایشان یک کاسه آش و یک قرص نانِ محلی بیش نبود.

(کوهستانی، برقله پارسایی، ص ۹۲)

* شاگردان آیت الله کوهستانی به وی آقا جان می گفتند.

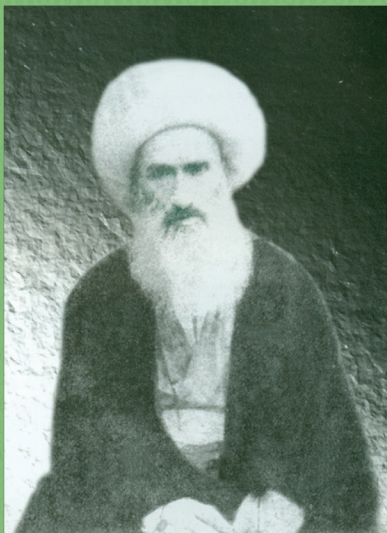
فتوای تحریم اجناس خارجی

مردم ایران نمی دانند که مرحوم شیخ الشریعه اصفهانی،

مرجع تقلید بزرگ ساکن نجف، فتوا داد که

استعمال اجناس مصنوعه در داخل کشور لازم است و مردم باید از استفاده از مصنوعات خارجی اجتناب کنند، تا به این ترتیب دیگران در داخل کشور نفوذ نکنند.

همه می دانند که در ژاپن، حدود صد سال پیش از این گفتند که مردم حق ندارند از مصنوعات خارجی استفاده کنند، تا در داخل آن کشور چرخ اقتصاد به کار بیفتد؛ اما نمی دانند که در همان زمان، بلکه زودتر از آن، عین همین پیشنهاد و همین فتوا، از طرف مراجع و علمای شیعه صادر شد؛ منتها متأسفانه در داخل کشور، هیچ کس از سرجنبان ها و اهل قلم و اهل سیاست و روشنفکران کمکشان نکرد!

(بیانات مقام معظم رهبری در دیدار جمعی از روحانیون، ۱۳۷۰/۱۲/۱۴)

تلاش برای خودکفایی ملی

شیخ فضل الله نوری در سال ۱۳۰۶ قمری، چندی پیش از قیام تحریم تنباکو، با ورود اجناس و کالاهای خارجی به ایران نظیر قند، احساس خطر می‌کند و سؤالی را تحت این عنوان که «تکلیف مسلمانان نسبت به مصرف کالایی نظیر قند و... که از بلاد کفر (یعنی فرنگستان) وارد بازار ایران می‌شود، چیست؟» از محضر بزرگ مرجع شیعه حضرت آیت الله میرزای شیرازی می‌پرسد تا ایشان را متوجه ورود کالای خارجی به کشور نماید. میرزای شیرازی نیز در نامه‌ای مفصل پاسخ می‌دهد:

در خصوص مفاسد ورود اجناس و کالاهای بلاد کفر به سرزمین ایران، همیشه ملتفت به آن بوده‌ام و زیاده‌روی در این امر را مایه خرابی دین و دنیای مسلمانان می‌دانم و از اهتمام شما در تهیهی دفع آن‌ها زیاد مسرور شدم. شیخ فضل الله نیز این استفتا را در سراسر ایران گسترش داده و علمای بلاد را متوجه این امر می‌کند.

(نجفی و حقانی، تاریخ تحولات سیاسی ایران، ص ۱۷۴ و ۱۷۵)

عدم استفاده از اجناس خارجی حتی به اندازه دکمه لباس

آیت‌الله مرعشی نجفی، هیچ وقت لباس خارجی نمی‌پوشید. ایشان روزی از خیاطش خواسته بود که با پارچه‌های تولید داخل برایش لباس بدوزد. آن روزها دکمه در ایران تولید نمی‌شد و خیاط‌ها مجبور بودند از دکمه‌های تولید خارج استفاده کنند. خیاط آقا هم از دکمه خارجی استفاده کرده بود. بعد از این‌که لباس را نزد آن عالم بزرگ و بصیر برد،

زیر بار استفاده از اجناس خارجی حتی به اندازه دکمه هم نرفتند

و به خیاط گفتند: دکمه خارجی است و استدلال‌های خیاط را در عدم دکمه ساخت داخل نپذیرفتند، به همین دلیل خودشان به خیاط یاد دادند چگونه می‌توان با قیطون دکمه درست کرد و

لباس صد درصد ایرانی دوخت.

(سید محمود مرعشی نجفی، خیرگزاری حوزه، ۱۳۹۴/۱/۲۲)

مبارزه بافتنه جویی اقتصادی بهائیت

هنگامی که سرمایه داران بهایی در زمان پهلوی، صنایع آذربایجان و اطراف تبریز را به دست گرفتند، از جمله کارخانه برق؛ آیت الله مدنی که در حوزه قم مشغول تحصیل بود، این اوضاع را تاب نیاورد و به زادگاه خود بازگشت. آقا احساس کردند آذرشهر در خطر اقتصادی فرقه ضالّه بهائیت است؛ لذا با بیانات آتشین خود مردم را علیه آن‌ها بسیج می‌کند؛ تا آن جا که مصرف برق آن‌ها را تحریم می‌کنند و مردم از چراغ‌های نفتی استفاده می‌کنند و نیز فروش نان و لوازم مورد نیاز زندگی به آن‌ها را ممنوع می‌کنند. [سرانجام] آنان مجبور می‌شوند از این شهر مذهبی و اسلامی کوچ کنند.

(مجله گلبرگ - آبان ۱۳۸۱، شماره ۳۵، ص ۱۷۹)

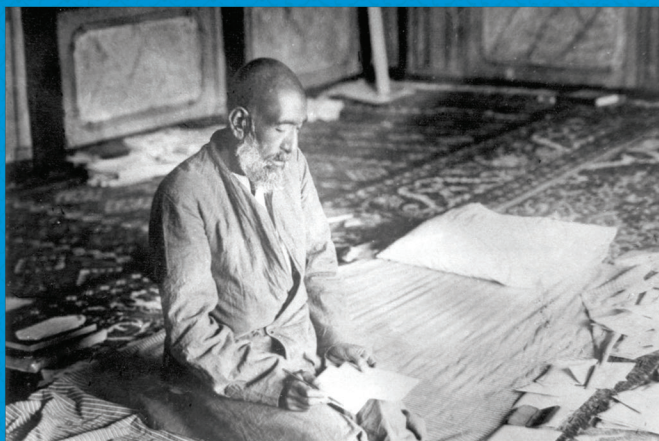

مخالفت با حقوق‌های نجومی

شهید مدرس رحمته الله علیه در مخالفت با افزایش حقوق نمایندگان مجلس، خطاب به آنان گفت: گمان می‌کنم ما که آمده‌ایم این جا می‌گوییم وکیلیم؛ ولی نیستیم. ولی آن کسی است که آن چه خودش مستقلاً صلاح می‌داند، اجرا کند. وکیل این است که نظر موکلین را بداند. بنده از تمام موکلین خودم که سی کرور* باشند، یکی را نمی‌دانم که راضی باشد. حقوقتان را سی صد تومان بکنیم. چرا؟ برای این که ندارند! ندارند! فقیرند، بی‌چیزند.

(مجله گلبرگ - آبان ۱۳۸۱، شماره ۳۵، ص ۱۷۹)

* یک کرور معادل پانصد هزار است. (لغت نامه دهخدا)

پوشش ایرانی

امام خمینی ره درباره شهید مدرس می فرمودند:

منزلش یک منزل محقر از حیث ساختمان و زندگی یک زندگی مادون عادی، که در آن وقت

لباس کرباس ایشان زبان زد بود.

کرباسی که باید از خود ایران باشد، می پوشید.

(صحیفه امام، ج ۱۳، ص ۴۱۷)

سوره سوره ی غافر
اقتصاد مقاومتی

نهی حجاج از خرید کالای خارجی

امام طّی ملاقات با مسئولین امور حج به ایشان فرمودند:
حجاج ایرانی باید از اسراف بپرهیزند و
از خرید اجناس خارجی به ویژه ساخت آمریکا خودداری کنند.

(برداشت‌هایی از سیره امام خمینی رضی الله عنه، ج ۴، ص ۳۸۲)

تعهدنامه علمای اصفهان

آیت الله محمد حسین فشارکی به همراه ۱۲ نفر از علمای اصفهان در سال ۱۳۲۴ قمری بیانیه‌ای در رد مصرف کالای خارجی و تاکید بر مصرف کالای داخلی امضا کردند. بخش‌هایی از این بیانیه عبارت است از:

این خدام شریعت مطهره با همراهی جناب رکن‌الملک، متعهد و ملتزم شرعی شده‌ایم که مهما ممکن بعد ذلک تخلف ننماییم. فعلاً ۵ فقره است:

اولاً: قبالات و احکام شرعی از شب به بعد روی کاغذ ایرانی بدون آهار نوشته شود. اگر بر کاغذهای دیگر نویسند مهر نموده و اعتراف نمی‌نویسیم ...

ثانیا: کفن اموات، اگر غیر از کرباس و پارچه اردستانی یا پارچه دیگر غیر ایرانی باشد، متعهد شده‌ایم بر آن میت، ماهی نماز نخوانیم ...

ثالثاً: ملبوس مردانه جدید، که از این تاریخ به بعد دوخته و پوشیده می‌شود، قرار دادیم مهما ممکن، هر چه بدلی در ایران یافت می‌شود، لباس خودمان را از آن منسوخ نماییم و منسوخ غیر ایرانی را نپوشیم و ... تابعین ماها نیز کذلک و متخلف توقع احترام از ماها نداشته باشد ...

رابعا: مهمانی‌ها بعد ذلک ... باید مختصر باشد. یک پلو و یک چلو و خورش و یک افشیره. اگر زائد بر این تکلیف، احدی ما را به محضر خود وعده نگیرد ...

خامسا: وافوری اهل وافور را احترام نمی‌کنیم و به منزل او نمی‌رویم؛ زیرا ... ضرر مالی و جانی و عمری و نسلی و دینی و عرضی و شغلی آن محسوس و سرّی است و خانواده‌ها و ممالک را به باد داده ...

(مشرق نیوز، ۲۷ آبان ۱۳۹۴، کد خبر: ۴۹۷۳۲۸)

بازداشتن از اسراف

روزی پیش از ظهر، آقا تماس گرفتند. خدمت ایشان رفتم، فرمودند: «چراغ داخل حیاط روشن است، آن را خاموش کن!» گفتم: «چشم!» چند روز بعد که باز چراغ روشن مانده بود، امام مجدداً تماس گرفتند. خدمتشان که رفتم، فرمودند: «اگر برای شما مشکل است چراغ را خاموش کنید، کلید آن را در اتاق من بگذارید. خودم روزها خاموش می‌کنم.» گفتم: «نه آقا! مشکل نیست.» تا مدتی حواسم را جمع می‌کردم که مبادا چراغ در روز روشن بماند. یک روز صبح که امام... چراغ دفتر آقای رسولی و چراغ پشت حیاط منزل امام - اطراف منزل حاج احمدآقا - روشن بود. امام به من که کنارشان ایستاده بودم، فرمودند: «بیا جلو!» نزدیک‌شان که رسیدم، با عصبانیت مرا خطاب کردند:

«در منزل من و فعل حرام؟! در منزل من و اسراف?!»

من که مثل بید می‌لرزیدم، عرض کردم: «آقا! چه شده؟» فرمودند:

«چند مرتبه باید بگویم این چراغ‌ها را خاموش کنید؟»

مگر نمی‌دانید اسراف حرام است؟»

(برداشت‌هایی از سیره امام خمینی، ج ۲، ص ۸۰ - ۸۱، به نقل از سید رحیم میریان)

اهتمام به اشتغال افراد شایسته و کاردان

صاحب بن عباد* در دوران وزارت خود اقتصاد کشور را رونق بخشید و دارایی خزانه دولت را به مرتبه‌ای عالی رساند... ، کارهای دیوان را جز به اهل فضل و دانش نمی‌سپرد و هر زمان آگاه می‌شد که فردی شایسته و کاردان بی‌کار می‌باشد، یک شغل از کسانی را که چند شغل داشتند، می‌گرفت و به او واگذار می‌کرد.

(جمعی از نویسندگان، گلشن ابرار، ج ۱، ص ۶۰)

* ابوالقاسم اسماعیل بن عباد بن عباس صاحب، ادیب، شاعر و وزیر شیعه مذهب ایرانی آل بویه در قرن چهارم هجری.

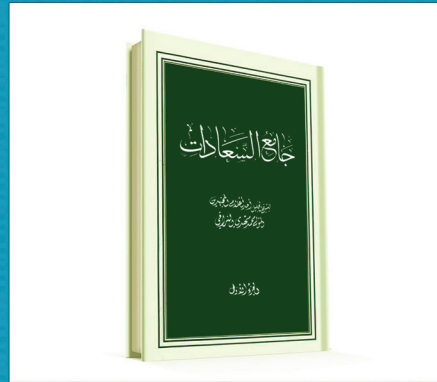
فیض جهاد اقتصادی با فتوای جهاد اقتصادی

فتوای آخوند خراسانی و آیت الله ملا عبدالله مازندرانی در تحریم مصرف کالای خارجی:

... ان شاء الله تعالی عموم آقایان علما و امرا و تجار محترم و طبقات غیرتمند اسلام، تمام این مفاصد را نصب العین خود فرموده، به همان فطرت پاک ایمانی و به شرافت طبع اسلام پرستی از این امتعه خبیثه* و فضول عیش که موجب ذهاب دین مبین و استیلائی کفر بر ممالک اسلامی است، به کلی اغماض، در فوز به فیض این جهاد اقتصادی که به منزله جهاد و شهادت در رکاب امام زمان ارواحنا فداه است، مسارعت و بر همدیگر مسابقت خواهند فرمود.

(نجفی، متون، مبانی و تکوین اندیشه تحریم در تاریخ سیاسی ایران، ص ۵۹ و ۵۸)

* کالاهای ناپاک.

تقویت روح پارسایی و عزت نفس

آیت الله ملامهدی نراقی رَحْمَةُ اللهِ عَلَيْهَا:

سزاوار است انسان فقیر، فقر خویش را از دیگران پپوشاند و همواره روح پارسایی و بزرگواری را در خود زنده کرده و تربیت نماید. در مقابل ثروتمندان به خاطر ثروتشان، سر تعظیم فرود نیاورد و بدین وسیله خود را در چشم آنان کوچک نشان ندهد، بلکه نسبت به زراندوزان در وجود خویش حالت بزرگی به وجود آورد و هیچ وقت چشم طمع و توقع به دست آنان ندوزد.

(جمعی از پژوهشگران، گلشن ابرار، ج ۱، ص ۴۰۴)

اهتمام به آبادی روستاها و وقف آن‌ها

علامه [حلی] به پیروی از مولا و مقتدایش امیرالمومنین علیه السلام نواحی وسیعی را با مال و دست خود آباد کرد و برای استفاده مردم وقف نمود و این یکی از فضیلت‌های او بود که در زندگی کمتر دانشمند و فقیهی به چشم می‌خورد. یکی از دانشمندان می‌نویسد: برای وی آبادی‌های زیادی بود که خود نهرهای آب آن‌ها را حفر و با پول و ثروتش زنده کرد. این آبادی‌ها به کسی تعلق نداشت و در زمان حیاتش آن‌ها را وقف کرد.

(جمعی از پژوهشگران، گلشن ابرار، ج ۱، ص ۴۳۴)

دستگیری از مستمندان

رسیدگی به ضعیفان، دستگیری از مستمندان و تلاش در پی رفع گرفتاری نیازمندان از صفات بارز ملاعلی کنی بود. او چون پدری دلسوز، بسیاری از یتیمان درمانده را تحت تکفل قرار داده و برای گذران زندگی آنان، مقرری مناسبی در نظر گرفته بود و هم‌چنین برای حل مشکل بیمارانی که بنیه مالی ضعیفی داشتند، مکان‌هایی را به منظور پرداخت پول داروها در نظر گرفته بود تا آنان با دریافت مبلغ آن، به درمان خود اقدام کنند.

ساخت آب انبار و کاروان سرا به منظور رفاه و آسایش قافله‌ها نیز از خدمات عمومی و عام‌المنفعه حاجی [ملاعلی کنی] بود.

(جمعی از پژوهشگران، گلشن ابران، ج ۱، ص ۱۱۵۵ و ۱۱۵۶)

سه‌میه رایگان نان و گوشت برای بی‌نویان

مرحوم آیت‌الله سید محمد باقر شفتی
یک مغازه نان‌نویی و یک قصابی در شهر داشت
و حدود هزار نفر از بی‌نویان اصفهان را حواله داده بود
تا روزانه از سه‌میه‌های رایگان نان و گوشت برخوردار شوند.

(جمعی از پژوهشگران، گلشن ابران، ج ۱، ص ۱۰۷۹)

تحریم فقهی و سیاسی مصرف کالاهای خارجی

آیت الله سید عبدالحسین لاری عقیده داشت خارج ساختن ارز از کشورهای اسلامی برای خرید اشیای خارجی موجب تقویت دشمنان اسلام است و افزایش قدرت استعمارگران را به همراه می آورد. که بدین وسیله سبب ریخته شدن خون مسلمانان و ملت های فقیر می گردد. هم چنین ورود کالاهای خارجی، موجبات وابستگی اقتصادی را فراهم می آورد که از دیدگاه فقهی و سیاسی حرام است.

(جمعی از پژوهشگران، گلشن ابرار، ج ۲، ص ۶۳)

هدایت افکار عمومی در برابر امتیاز طلبی بیگانگان

حاج ملاعلی کنی با رهبری مبارزه علیه امتیاز رویتر، افکار عمومی مردم را در جهت لغو امتیاز هدایت کرد. نامه اعتراض آمیز و کوبنده او به شاه، سند زنده تیزبینی و آگاهی آن مرجع شیعه بوده و قدرت تشخیص و توانایی درک مسائل پیچیده سیاسی او را بر همگان روشن می‌سازد.

(جمعی از پژوهشگران، گلشن ابرار، ج ۱، ص ۱۱۷۴)

مقابله با احتکار

در دوران شهید آیت الله میرزا ابراهیم دُنَبَلی خوبی در عراق قحطی و گرانی رخ داد که مردم عراق سخت در مضیقه بودند. شیخ ابراهیم خودش به تنهایی از شهرستان خوی با دست پر عازم عراق شد و مهمان نماینده خود در بغداد گردید. تمامی نانوهای بغداد را دعوت نمود و به آن‌ها گفت:

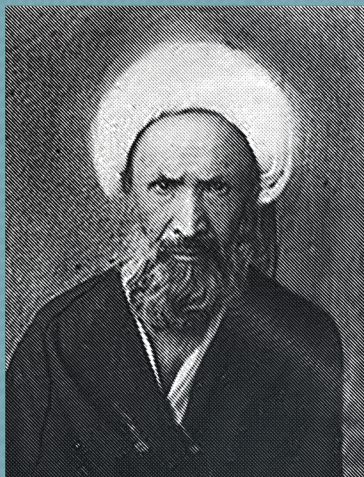
هر کس به نوبه خود، مقدار پخت و میزان درآمدش را بگوید، تا صورت برداری شده و از فردا نان به رُبَع قیمت فروخته شود. در آخر هفته هم کسر بودجه خود را از این صاحب خانه دریافت نمایید.

با انتشار خبر پایین آمدن قیمت نان در بین مردم ... در مدت چند روز، نرخ گندم خود به خود پایین آمد، درب انبارها باز و گندم در دسترس مردم قرار گرفت. مردم از مضیقه درآمده و آسایش به میان مردم بازگشت.

(جمعی از پژوهشگران، گلشن ابرار، ج ۵، ص ۲۴۹)

استفاده از کالاهای ساخت مسلمانان

مرحوم آیت الله شیخ محمدجواد بلاغی همواره به عزت و عظمت اسلام و مسلمانان می‌اندیشید؛ از این رو همیشه از کالاهایی که ساخت مسلمانان بود، استفاده می‌کرد. ... وی اصرار داشت که پیراهن، شلوار، عمامه و کفش از ساخته‌های کشورهای اسلامی باشد. روزی او را شادمان دیدند و سبب را پرسیدند، در جواب گفت:

امروز یک توپ کرباس از ایران برایم رسیده و از آن پارچه یک کفن، عمامه و پیراهن و شلوار تهیه کردم.

سزاوار نیست که در گورستان با پارچه‌ی بیگانگان بخوابیم و با لباس کافران به نماز بایستیم.

(جمعی از پژوهشگران، گلشن ابرار، ج ۲، ص ۸۴)

مقابله با افزایش بی جهت قیمت کالا

شهادت آیت الله میرزا ابراهیم دُنبللی خویی در یکی از روزها متوجه شد
آرایش گر خیلی کم حوصله است. سبب را جویا شد.
آرایش گر گفت: قربانت گردم! تو آقا و سرور یک ملت و ولایتی؛ اما به
اندازه یک شخص عادی و فقیر مزد پرداخت می کنی! چه کار کنیم؟!
ایشان در جواب فرمود:

من بدعت نمی گذارم تا مزد آرایش گری را بالا ببرم.
اگر نیاز داشتی، برای شما خوراکی می فرستم.

(جمعی از پژوهشگران، گلشن ابرار، ج ۵، ص ۲۵۰)

تلاش برای تثبیت قیمت‌ها

شهید آیت‌الله میرزا ابراهیم دُنبلی خویی همه روزه مقداری گندم برای فروش به بازار عرضه می‌کرد. چند روز گذشت؛ اما از پول گندم‌ها خبری نشد. وقتی علت تأخیر را جویا شد، به او گفتند: بازار گرم و زمینه گرانی قیمت‌ها فراهم است؛ به همین دلیل فروش گندم را متوقف کرده‌ایم. ایشان در جواب گفتند: سخت در اشتباه هستید،

مقصود ما تکثیر ثروت نیست! بلکه می‌خواهیم قیمت گندم و بازار تثبیت گردد. از فردا دو برابر همیشه گندم عرضه کنید و به قیمت قبلی به فروش برسانید!

(جمعی از پژوهشگران، گلشن ابرار، ج ۵، ص ۲۴۹)

اشتغال زایی و جلوگیری از مهاجرت مردم به شهرهای بزرگ

مرحوم آیت الله سید علی اصغر موسوی لاری دو کارخانه پارچه
بافی دستی و چادرشب بافی را برای
ایجاد اشتغال و دفاع و حمایت از منسوجات داخلی
در برابر واردات و برای رفع معضل بیکاری و جلوگیری
از هجرت مردم به شهرهای بزرگ راه اندازی کرد.

(جمعی از پژوهشگران، گلشن ابرار، ج ۶، ص ۲۵۱)

مبارزه با گران‌فروشی و همنوایی با فقرا

هنگامی که یکی از اجناس به دلایلی، ارزشی بالاتر از قیمت متعارف و متداول می‌یافت، [مرحوم آیت‌الله محمدابراهیم کرباسی] به رغم آن‌که توان تهیه آن را با همان قیمت

گزار داشت، از خریدش امتناع می‌نمود و مصرف نمی‌کرد

تا از این رهگذر هم با گران‌فروشان مبارزه‌ای کرده باشد و هم با فقیران و افراد

کم بضاعت همگام باشد.

(جمعی از پژوهشگران، گلشن ابران، ج ۴، ص ۲۲۸)

الگوی ساده زیستی برای اطرافیان

آیت الله سید محمود هاشمی شاهرودی:

زندگی شخصی آقا از سادگی و سلامت خاصی برخوردار است. این سادگی به زندگی نزدیکان ایشان نیز سرایت کرده است. آقا و فرزندان ایشان اهل تجملات نیستند. همین اعتقاد، آنان را از سوء استفاده از مقام و موقعیت باز داشته است.

من این سادگی را در منزل ایشان به تماشا نشسته‌ام. روزی معظم له مرا به کتابخانه خود دعوت کردند. من در آن جا یک میز بسیار ساده و قدیمی دیدم. در کنار میز یک صندلی کهنه بود. هر دوی آن میز و صندلی، مربوط به قبل از پیروزی انقلاب اسلامی بود. مقام معظم رهبری در کتابخانه ساده خود، هنوز از همان میز و صندلی استفاده می‌کنند.

(شیرازی، پرتوی از خورشید، ص ۵۱)

مقابله عملی با مفسدین اقتصادی

آیت الله سیدرضا فیروزآبادی (نماینده مردم تهران در دوره ششم

مجلس شورای ملی) در سال ۱۳۰۶ شمسی می گوید:

خرج ما، خرج اروپایی است؛ ولی دخل ما، دخل ایرانی!
وقتی دخل ما ایرانی شد، باید خرجمان هم ایرانی باشد.

... ماها باید حافظ بیت المال مسلمین و ملت باشیم و اگر بدانیم صد
هزار تومان از مال ملت حیف و میل شده است یا اختلاس شده است،

باید اقدام کنیم، بایستیم، اظهار کنیم، جدیت کنیم

تا آن چیزی که اختلاس شده، برگردد و برای دفعات دگر هم

سابقه نشود و مال مردم، به مصرف خود مردم برسد.

(جمعی از پژوهشگران، گلشن ابرار، ج ۶، ص ۲۱۴)

دقت در مصرف بیت المال

آیت الله جوادی آملی:

روزی مهمان مقام معظم رهبری بودم. سفره را که گسترده اند،
آیت الله خامنه‌ای به پسرشان آقا مصطفی فرمودند: پا شو برو!
من خلاف ایشان عرض کردم: اجازه بفرمایید آقا زاده هم باشند.
من از وی درخواست کرده‌ام که با هم باشیم. آقا فرمودند:
این غذا مال بیت المال است. شما هم مهمان بیت المال
هستید. برای بچه‌ها جایز نیست که بر سر این سفره بنشینند.
آنان به منزل بروند و از غذای خانه میل نمایند.
من در آن لحظه فهمیدم که خداوند چرا این همه
عزت به آقا داده است.

(شیرازی، پرتوی از خورشید، ص ۱۷۳)

*
شیرازی، پرتوی از خورشید
*
اقتصاصان مقتدا و امتی

در نظر گرفتن مصالح نظام اسلامی

روزی آیت الله خامنه‌ای دامنه‌ای در دوران ریاست جمهوری

به من فرمودند:

«فلانی! سماوری برای ما تهیه کن.»

من نیز در پی این درخواست، به بازار تهران رفتم

و با زحمت، سماوری برقی به قیمت تعاونی برای

ایشان خریداری کردم. روز بعد، مقام معظم رهبری دامنه‌ای

به من فرمودند: سماور را پس بدهید!

خدمت ایشان عرض کردم: آقا! من خیلی تلاش کردم تا این

سماور برقی را به نرخ تعاونی پیدا کردم. معظم له فرمودند:

بروید سماوری نفتی پیدا کنید!

مصلحت نیست در این شرایط جنگی که برق

جنبه حیاتی دارد، ما سماور برقی داشته باشیم.

(شیرازی، پرتوی از خورشید، ص ۶۶)

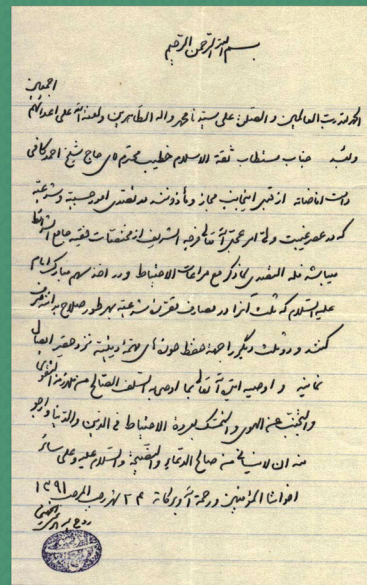
بهره‌وری بهینه از امکانات موجود

روزی مسئول امور مالی دفتر امام خمینی رحمته الله علیه پشت یک پاکت بزرگ مطلبی نوشت و به حضور ایشان فرستاد. امام راحل جواب آن نامه را در یک تکه کاغذ کوچک نوشتند و در حاشیه آن این‌گونه نگاشتند:

«شما در این قطعه کوچک کاغذ هم می‌توانستید
مطلب خود را بنویسید.»

از آن تاریخ به بعد آن فرد، همیشه کاغذهای کوچک و خرده را جمع نموده و در کیسه‌ای می‌گذاشت و هر وقت می‌خواست برای امام چیزی بنویسد روی آن کاغذ پاره‌ها می‌نوشت و امام هم، ذیل همان کاغذ جواب می‌نوشتند.

(مختاری، سیمای فرزندگان، ص ۴۲۳)

سادگی و بندگی

سردار سیدرحیم صفوی:

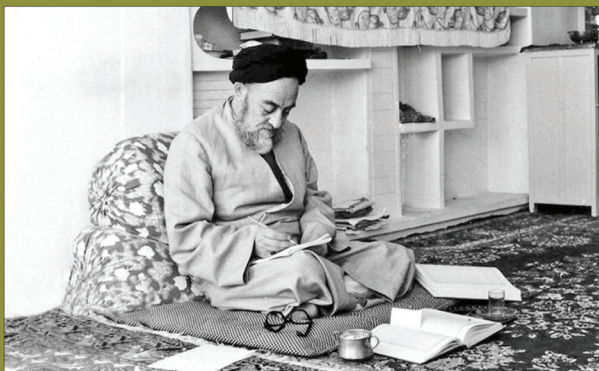

روزی که در منزل مقام معظم رهبری دام ظلّه، در خدمت ایشان بودم، بحث قدری به طول انجامید و نزدیک مغرب شد. پس از نماز، معظم له با مهربانی به من فرمودند: آقا رحیم! شام را مهمان ما باشید. بنده در عین حال که این را توفیقی می دانستم، خدمتشان عرض کردم: اسباب زحمت می شود. مقام معظم رهبری فرمودند:

نه! بمانید؛ هر چه هست با هم می خوریم.
وقتی که سفره را گشودند و شام را آوردند،

دیدم شام چیزی جز املت ساده نیست!

(شیرازی، پرتوی از خورشید، ص ۵۶)

حفظ استقلال اقتصادی

در حالات حکیم الهی و مفسر بزرگ علامه طباطبایی رحمته الله علیه آورده اند که ایشان يك خانه بسیار كوچك را در مقابل ۸۰ تومان اجاره کرده بودند که از نظر امکانات محدودیت هایی داشت و به همین دلیل حتی از دوستانشان هم نمی توانستند در آن جا پذیرایی کنند...

علامه می فرمودند:

اگر کار کنم برای من گواراتر است از این که برای اظهار حاجت به برخی بیوت و یا شخصیت ها وابستگی پیدا کنم. لذا تا مدت ها درآمد ایشان از حق التالیف کتاب هایشان بود.

(مختاری، سیمای فرزندگان، ص ۴۶۶)

صرفه جویی در مصرف بیت المال

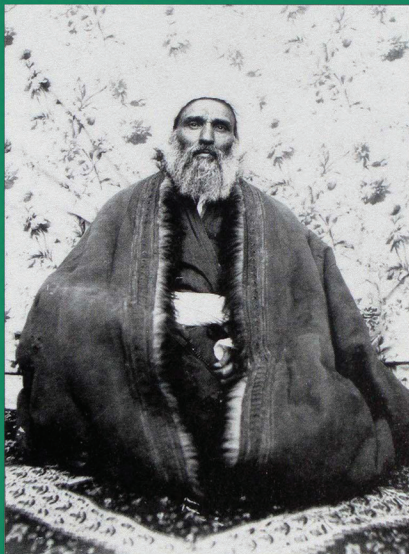
شهید قدوسی رحمته الله علیه دادستان فقید انقلاب اسلامی از افرادی بود که نسبت به مسأله صرفه جویی و اتلاف اموال شخصی و عمومی بسیار حساس بود.

وی حتی در خصوص استفاده درست از يك ورق كاغذ و يايك سنجاق كوچك تذكر می داد. بعد از تجدید بنای مدرسه علمیه حقانی و نصب شوفاژ در بخش های مختلف این مدرسه، غالباً کلاس ها دارای فضایی گرم و مناسب بود، اما دفتر کار ایشان که مدیر مدرسه بود، سرد بود. وقتی علت را پرسیدند، گفت: در مواقعی که به تنهایی در این اتاق مشغول کار هستم، ضرورتی ندارد که يك اتاق بزرگ، برای من گرم باشد.

(مختاری، سیمای فرزندان، ص ۳۴۶)

زندگی سه خانواده دریک خانه

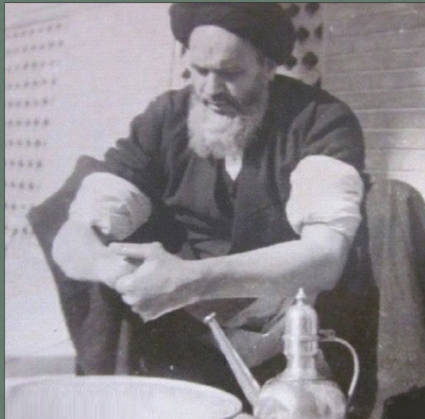

درباره ساده زیستی و زهد مرحوم آخوند خراسانی رحمته الله علیه رهبرانقلاب مشروطه و مؤلف مهم‌ترین کتاب علم اصول نوشته‌اند که او سرآمد دیگران در زهد و ورع بود. یک لباس برای فصل گرما و یک لباس برای فصل سرما داشت و با یک جامه سه یا چهار سال به سر می‌برد؛ اما چون به امر نظافت بسیار دقت داشت، همیشه خیال می‌شد که لباس فاخر پوشیده است. اگر برای ایشان لباسی هم به رسم تعارف می‌آوردند که زاید بر کفاف بود، آن را می‌بخشید.

اگر غذا درست می‌کردند می‌فرمودند: آبش را زیادتر کنید تا عده‌ی بیشتری بتوانند از آن بهره ببرند. درخانه بسیار کوچک ایشان سه فرزند و سه عروس شان زندگی می‌کردند. روزی یکی از فرزندان از کمبود جا به ایشان شکایت کرد، آقا فرمودند: اگر قرار باشد خانه‌های این شهر را میان مستحقان قسمت کنند، به ما بیش از این نمی‌رسد.

(مختاری، سیمای فرزندگان، ص ۴۶۳)

استفاده درست از سرمایه های ملی

امام راحل مکرراً در خصوص مصارف آب و برق به افراد تذکر می داد. حتی بعضی وقت ها که هزینه های آب و برق افزایش پیدا می کرد، علت آن را جویا می شدند.

خود ایشان هم در هنگام وضو گرفتن يك قطره آب اضافه مصرف نمی کرد، حتی در فاصله بین شستن دست راست و چپ و مسح سروپاها بلافاصله شیر آب را می بستند. در حالی که بعضی افراد برای يك وضو مقدار زیادی آب مصرف می کنند و این سرمایه عظیم را به راحتی از بین می برند.

(مختاری، سیمای فرزندانگان، ص ۴۲۴)